

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ สภาพการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว
ในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน นางอรรธยาลักษณ์ ใจบุญ

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร.ปิยะลักษณ์

พุทธวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.พรทิพย์ เชียรธีรวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงานและผลตอบแทนของแรงงาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลตอบแทนจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานของแรงงานในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 400 คน แบ่งเป็นแรงงานไทย จำนวน 200 คน และแรงงานต่างด้าว จำนวน 200 คน เพื่อนำมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความแตกต่างของผลตอบแทนจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวโดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมมีการจ้างแรงงานหญิงในสัดส่วนที่มากกว่าแรงงานชาย แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานไทยมากกว่าแรงงานต่างด้าว ซึ่งทั้งหมดมาจากประเทศพม่า ถือเป็นสัญชาติไทยใหญ่ โดยแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวจะมีอายุช่วง 21-30 ปีมากที่สุด และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนมากทำงานอยู่ในฝ่ายผลิตของโรงงานสิ่งทอ ซึ่งอาศัยเพียงประสบการณ์และความชำนาญในการปฏิบัติงานเท่านั้น

จากการศึกษาผลตอบแทนของแรงงาน พบว่าได้รับค่าจ้างในรูปแบบทั้งรายวันและรายเดือน โดยค่าจ้างรายวันที่แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวได้รับเฉลี่ยทุกโรงงานเป็นจำนวนเงิน 163 บาทต่อวัน ซึ่งเป็นไปตามการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของรัฐบาล แต่ความเหลื่อมล้ำที่พบระหว่าง

แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในเรื่องผลตอบแทน คือ แรงงานไทยได้รับเบี้ยขยันในสัดส่วนที่มากกว่าแรงงานต่างด้าว และเป็นจำนวนเงินที่มากกว่า ในส่วนผลประโยชน์พิเศษอื่น ๆ โรงงานสิ่งทอ ในจังหวัดลำพูน ได้จัดสวัสดิการเบื้องต้นให้กับแรงงาน เช่น น้ำดื่ม รถรับส่ง ห้องพยาบาล ชุดทำงาน และอุปกรณ์ป้องกันความเสี่ยงในการทำงาน

สำหรับการวิเคราะห์ผลตอบแทนของแรงงาน พบว่าแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป จะมีความชำนาญในการปฏิบัติงาน ทำให้ได้ผลิตผลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะส่งผลต่อการรับค่าจ้างที่มากขึ้น อีกทั้งพบว่าแรงงานชาย จะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ได้มาซึ่งผลิตผลที่มีประสิทธิภาพมากกว่าแรงงานหญิง ส่งผลให้แรงงานชายได้รับค่าจ้างมากกว่าแรงงานหญิง และสุดท้ายพบว่าแรงงานต่างด้าวจะได้รับค่าจ้างต่ำกว่าแรงงานไทย ร้อยละ 1.9 ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงการเลือกปฏิบัติของนายจ้างหรืออาจจะหมายถึงผลิตภาพของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าแรงงานไทย

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ในโรงงานสิ่งทอ จังหวัดลำพูน พบว่า ปัญหาจากนายจ้างส่วนใหญ่เป็นเรื่องค่าจ้างที่ยังไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงาน ในเรื่องการทำงานร่วมกันระหว่างแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวนั้น พบปัญหามากที่สุด คือ การไม่มีความสนิทสนมจริงใจ และแรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการยอมรับจากแรงงานไทย ส่วนปัญหาจากการทำงานของทั้งสองแรงงานที่พบส่วนใหญ่ คือ การไม่มีโอกาสได้รับการฝึกฝน อบรม หรือเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน

Independent Study Title	Working Status of Thai Workers and Migrant Workers of Textile Factories, Lamphun Province	
Author	Ms.Atthayalak Chaibun	
Degree	Master of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Piyaluk Buddhawong	Advisor
	Assoc. Prof. Porntip Tianteerawit	Co-Advisor

ABSTRACT

This study aims to examine the working status of and remunerations provided to labor at textile factories in Lamphun Province, Thailand, in order to compare differences between the remunerations paid to Thai and migrant workers, and to study the problems they experience with respect to their work in the factories. The data was collected using a questionnaire sent to 400 workers, of which 200 were Thais and 200 were migrants. The study adopted descriptive statistics to analyze the data, and determined differences in remuneration packages using a Multiple Regressive Analysis.

The results showed that the majority of workers are female, come from Myanmar and hold Tai Yai nationality. Their average ages range between 21 and 30 years old, and their level of education is lower than a bachelor's degree. Most of them work in the production departments, having only experience with practical skills.

The study into remunerations found that they are paid on either a daily or monthly basis. The average daily pay for both the Thai and migrant workers is 163 Baht, which is in line with the minimum wage as stipulated by the Government. However, the differences in remuneration between these workers arise from the fact that the Thai workers are paid a proportional incentive which is greater than that paid

to the migrant workers. Other benefits the factories provide include drinking water, transportation, medical treatment, uniforms and work-related safety devices.

The analysis of remunerations also found that experienced workers, those who graduated from lower secondary school education or higher, have the practical skills needed to produce high quality products, thus resulting in them receiving higher pay. Moreover, male workers are more effective at producing high quality products than females, and thus receive higher pay than the females. Lastly, the migrant workers are paid 1.9% less than the Thais in total, which may reflect discrimination on behalf of employers, or mean that their productivity is lower than that of the Thai labor.

The study into problems with respect to the employers showed that the main problem is that remuneration does not match the workload. The two main problems in terms of collaboration between the Thai and migrant workers are that there is a lack of trust between them and that the migrants are not accepted by the Thai workers. Finally, another problem with respect to their work is that they are not provided with the adequate training or knowledge required to enhance their skills.